

Lucijan Vuga

PESMI

POSTAJE

Vse postaje sveta so enake
začenjajo in končujejo poti,
pozabijo in iščejo obraze, stvari,
postaje pred nesrečo in doživetjem,
postaje za prestopanje v nove smeri.

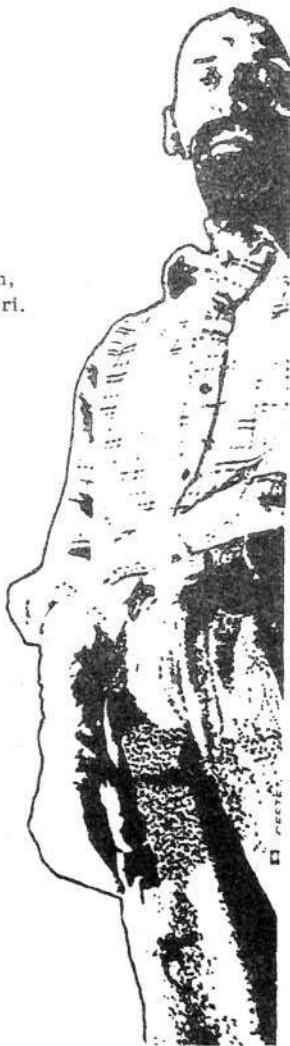
Postaje
kjer se
zvrstimo
vsi.

KO POČI DEBLO

Ko počí deblo drevesu,
da mu vidiš starost,
mu veter zapolni rano
in zemljin prah,
mravlje brezbrizno speljejo pot,
da se napoklina ne zapre.

ZAKAJ SPANJE

Zakaj spanje,
ko v sanje razpada čas,
od dneva ostane le čase obod,
zadaj sproti prehod podira,
predse spređa le navidezno tkanje-

v niču pripeto,
v vsakem trenutku nedokončano,
nikomur vzeto, predano-
nespanje naj srka iz krvi moči,
očem zaseže vid
in rokam omrtvi gib
nespanje,
da ostane le grgranje
izmučenih ust.

HODNIKI TIŠINE

Na hodnike tišine prinesen šepet
bil je glas
in krik bo,
ki vpiše se v kamen in les,
telesa ožge,
znamenju včerašnjem,
znam današnjem,
z jutrišnjem,
ki hotel bo
in ne bo hotel
tebe privabiti.

Z-

zvit
zbit
zavit
zakrit
zgnit

